

Nr 631

Av herr **Nilsson** i Tvärålund **m. fl.**, om inrättande vid vissa länsarbetsnämnder av särskilda befattningar för lokaliseringsverksamheten.

(Lika lydande med motion nr 512 i Första kammaren)

Omställning av arbetskraft i ett föränderligt näringsliv ställer betydande anspråk på insatser från samhällets sida. För närvarande föreligger svåra sysselsättningsproblem främst i norrlandslänen genom den pågående struktur-omvandlingen inom jordbruket och skogsbruket. För att kunna lösa föreliggande angelägna uppgifter yrkar arbetsmarknadsstyrelsen på en personell förstärkning av avdelningskontoren i den egentliga skogsbygden i norrlandslänen samt i Kopparbergs och Värmlands län. På de förmedlare som anförtros dessa speciella uppgifter måste kunna ställas höga anspråk på goda allmänna arbetsmarknadskunskaper m. m. Med hänsyn härtill föreslår arbetsmarknadsstyrelsen en förstärkning av förmedlingsorganisationen med 9 tjänster som inspektör i Ag 19 och 21 tjänster som förste assistent i Ag 16.

Statsrådet följer inte samma uppställningar som i arbetsmarknadsstyrelsens petita, varför en jämförelse är svår att göra. För *allmän förmedling* inrättas emellertid flera tjänster och med högre kvalifikationer än vad som äskats. Statsrådet uttalar i anledning därav att det bör ankomma på arbetsmarknadsstyrelsen att inom denna ram tillgodose det särskilda personalbehovet vid arbetsförmedlingen inom skogsbygderna i de norra delarna av landet. De lokala arbetsmarknadsorganen föreslås således erhålla ytterligare förstärkningar i fråga om en mera rörlighetsfrämjande politik.

Kommittén för näringslivets lokalisering har konstaterat att tillgång på arbetskraft är en av de mest lokaliseringsfrämjande faktorerna. Kommittén har vidare kommit till slutsatsen, att en förhållandevis stor andel av industriell verksamhet är relativt oberoende av lokaliseringsort. Dessa omständigheter talar för att en lokalisering av industri till härför lämpliga orter i sysselsättningsvaga regioner borde vara möjlig. En grundläggande förutsättning torde emellertid vara att arbetsmarknadspolitikens målsättning och praktiska utformning samordnas med förekommande övriga åtgärder för en aktiv lokaliseringspolitik.

Näringslivets ensidighet — i regel jord- och skogsbruk — är en väsentlig förklaring till avsaknaden av industriell tradition och fattigdomen på industriella idéer, som oftast kännetecknar s. k. sysselsättningsvaga områden. Ett

ytterligare handikapp är, såsom en följd av vad ovan nämnts, svårigheten att utifrån erhålla personer med industriella traditioner, idéer och ambitioner.

Arbetsmarknadsorganens strävan att bereda sysselsättning åt arbetslösa i dessa landsdelar borde mera inriktas på att flytta företag och därmed arbetstillfällen till arbetskraften såsom i flertalet med vårt land jämförbara länder. En kvalificerad befattningshavare med lokaliseringspolitiska uppgifter inom en länsarbetsnämnds verksamhetsområde borde kunna tillrättalägga för och stimulera till ökade sysselsättningstillfällen. Verksamheten borde även bestå i kontakter och överläggningar med industriföretag och institutioner över hela landet i syfte att till lämpliga orter inom den sysselsättningssvaga regionen lokalisera industrier. En korrekt upplysningsverksamhet om förhållandena på orter med tillgång på arbetskraft torde helt vara ägnad att främja en ur företags- och samhällsekonomisk synpunkt ändamålsenlig lokalisering av näringsliv och bosättning.

Kommittén för näringslivets lokalisering har med sitt betänkande påvisat nödvändigheten av att en aktiv lokaliseringspolitik kommer till stånd. Det är enligt vår mening angeläget att en sådan aktivisering inleds med det snaraste. Ett led i detta syfte bör vara att lokaliseringspolitiska befattningshavare tillsättes på det regionala planet. Vi föreslår, att sådana tjänster nu inrättas vid länsarbetsnämnderna i norrlandslänen samt i Kopparbergs och Värmlands län. Om i enlighet med lokaliseringsutredningens förslag länsstyrelserna skall bli regionala lokaliseringsorgan, kan tjänsterna sedermera överföras till länsstyrelserna.

Till arbetsförmedlingens avlöningar har i statsverkspropositionen upptagits ett förslagsanslag av 57 milj. kronor. Vårt förslag om särskilda lokaliseringspolitiska befattningshavare i de nämnda länen kan beräknas medföra en kostnad på 150 000 à 200 000 kronor. Men samtidigt kan den av oss föreslagna åtgärden beräknas minska kostnaderna för de rörlighetsfrämjande åtgärderna. Någon anslagsuppräknning synes oss därför inte erforderlig.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte medge inrättande av särskilda befattningar för aktiv lokaliseringsverksamhet vid länsarbetsnämnderna i norrlandslänen ävensom i Kopparbergs och Värmlands län i enlighet med vad ovan anförts samt hos Kungl. Maj:tt anhålla om skyndsamma åtgärder för tillsättande av nämnda tjänster.

Stockholm den 26 januari 1964

Jan-Ivan Nilsson

Harry Wahrendorff

Thorbjörn Fälldin